

vi overveje det hele i næste Rigsdagssamling, eller ogsaa vil Sagen gaa i Fællesudvalg. Da det, det nu kommer an paa, er, at Folketinget opretholder sit Standpunkt, har vi indskrænket vore Ændringer til dette ene, at der i Begyndelsen af § 4 indskydes disse Linier: „dog at de Invalider, hvem Rente er tilkendt før 1. Oktober 1927“ — vi har foretaget denne selvfølgelige Ændring fra 1. Juli til 1. Oktober netop af Hensyn til Retsstandpunktet, saa længe gælder nemlig den gamle Lov, og nu er jo Ikrafttrædelsesdatoen forandret — „saa længe deres Erhvervsevne er nedsat under den i § 3 nævnte Grænse, har Ret til at oppebære den dem tilkendte Rente.“

Jeg udtaler endnu en Gang Haabet om, Troen til og Forvisningen om, at det Standpunkt, Folketinget en Gang har indtaget til dette Retsstandpunkt, fremdeles vil blive opretholdt.

P. Munch: Vi har her stillet de samme Ændringsforslag som ved den tidligere Behandling. Venstres Ordfører sagde, at de var ikke blevet smukkere i Mellemtiden. Det er der heller ingen Brug for. Forslagene er af en saadan Beskaffenhed, at hvis de gennemføres, vil Loven i Fremtiden, selv om den ikke er af en tilfredsstillende Karakter for os, dog i det hele og store kunne anvendes paa forsvarlig Maade. Derfor stillede vi ved tredie Behandling disse Forslag for at angive, hvad der vilde gøre det muligt for os at gaa med til Lovforslagets Gennemførelse. Det er imidlertid ikke blevet godkendt fra modsat Side, og vi har derfor maattet stille vore Forslag op her igen. Paa eet Punkt falder vore Forslag i Indhold sammen med de Forslag, der er stillet fra anden Side: Nr. 3 og 4 dækker i det hele hinanden. Formen er forskellig, fordi vort Forslag, der staar under Nr. 4, er stillet i Tilknytning til de øvrige Forslag, vi har stillet. Imidlertid følger det af Sagens Natur, at hvis dette Forslag maatte blive forkastet, agter vi at stemme for Ændringsforslaget under Nr. 3, der i sit Indhold siger det samme.

Med Hensyn til de Udtalelser, som fremsattes af den ærede Ordfører for Flerpartiet (Kr. Kristensen), tror jeg, jeg har Grund til at understrege, at man ikke uden videre kan fastslaa den Sætning, som han fremførte, at ved Gennemførelsen af forskellige Love har det været afgørende, hvilke Prisforhold der fandtes paa det Tidspunkt, da Lovene vedtoges. Kun til en vis Grad har Rigsdagen i de forskellige Tilfælde taget Hensyn dertil; det er forskelligt for hver af

de Love, der har været Tale om. I nogle Tilfælde har man udtrykkelig taget dette Hensyn, idet man har indsat Bestemmelser om Dyrtidstillæg og derigennem givet Udtryk for, at man mente, at de paagældende Ydelser maatte følge de Bevægelser, der fandt Sted i Priserne; paa andre Omraader har man ikke taget dette Hensyn paa samme Vis. Og hvad den Lov angaar, her er Tale om, ved jo ethvert Medlem af dette Ting, at det samlede Rigsdagsudvalg den Gang udtalte sig direkte i modsat Retning. Paa saadan Vis kan altsaa denne Grundsætning ikke anvendes. Derimod er der jo et naturligt Hensyn at tage til Statens Finanser, og hvis man her vil spørge: Hvad regnede man med, da Invalideloven vedtoges i 1921, som aarlig Udgift for Staten, og hvad bliver Udgiften, hvis Loven her gennemføres, saaledes som fra vor Side foreslaas, ja, saa er Forholdet det, at den Gang regnede man med en regelmæssig aarlig Udgift for Staten paa 5,2 Mill. Kr., og den Ordning, vi har kunnet gaa med til her, medfører en Udgift, som i hvert Fald ligger omkring ved 3 Mill. Kr. Det vil med andre Ord sige, at i fuldt og helt Omfang er der med Hensyn til Udgifterne taget Hensyn til den Forandring, der i Mellemtiden er foregaaet i Pengenes Værdi.

Den ærede Ordfører for Partiet Venstre (Kr. Kristensen) kunde ikke forstaa det radikale Venstres Holdning; han syntes aabenbart at mene, at Partiet havde stillet sig paa en ejendommelig uvillig Maade. Tværtimod, vi har paa ethvert Stadium under denne Sags Behandling kaldt paa Forhandling. Vi har gjort vore Tilbud og prøvet paa at fremkalde Tilbud fra anden Side. Men selv de af vore Forslag, om hvilke man fra konservativ Side eller fra Venstres Side udtalte sig velvilligt ved de første Behandlinger, er under Sagens videre Behandling fuldstændig skudt til Side, og den Forhandling, der har fundet Sted, har udelukkende været en Forhandling mellem Partiet Venstre og den Fløj af det konservative Folkeparti, som i denne Sag er Partiet Venstre følgeagtig. Med andre Ord, der har ikke været vist blot fjerneste Forhandlingsvillighed fra Flertallets Side her, og som Lovforslaget foreligger nu, foreligger det paa et afgørende Punkt i en skadeligere og haardere Skikkelse, end da det oprindeligt blev sendt til Rigsdagen. Den Bestemmelse om Hensyntagen til Aldersklasserne paa ny Maade ved Afgørelserne, der her er indført, har jeg allerede tidligere paavist vil være en fuldstændig Katastrofe for nogle Tusinde Mennesker, og vi for vort Vedkommende agter under